

FRØNINGENE SOM VAR UTE I UFREDSTIDER

En spesiell historie som forteller om tiden 1702-1708 og hvordan livet kunne være for en soldat. Det var kriger og utkalling uavbrutt.

FRØNINGE SOM VA UTE I OFREDSTI'E

Ivar Kleiven skriver om en del personer som var ute i krigen. Blant andre var en som heter Jakop Persson Kleiven f. omkring 1675 – (Kleiva, husmannsbruk under Øvre Graupe).

Sønnen Per Jakopsen Kleiven var gift med Ymbjør Tullut. Altså har det vært ei Ymbjør Tullut tidligere, men som vi ikke har kunnet tidfeste.

Han Jakop var med i de danske troppene til Tyskland, trulig i 1702. Han var med i den spanske arvefølgerkrigen.

Jakop Persson Kleiven og vart med i de danske leigde troppom åt Tyskland, truleg 1702, her gjør' n tenest både onde prins Eusjen og Marlurå og va med i fleire store slag og omlegring tå bye. 'N Jakop livde ennå da Holsteinkaran vart utkomendert i 1759, og da'n hørde dæ skull' berast åt Holstein med døm sa'n: "Ja, åt Stormarn, i Holstein har døkk åtte reiso tjuge mil, men eg har vore åtte reiso tjuge mil ne' afor der au, eg. Der skjønnte eg itte anna mål hell ner honden søkte (hunden bjeffet) og kjy'n raute". 'N kunn' fortelja at livet va på vågskålom meir hell ein gong: ei julnatt gjekk 'n sålest storm-stegan tri gongo, døm heldt på å tok ein by med storm. Fyrste vendinga gjekk 'n for se sjøl, den andre let 'n se leige for 'n an'n "og da råkå eg ein offesjer oppå festningsmura som sto' med lyfta kåre, beint oppover meg – ein tå oss laug bli att på mura, og dæ vart eg som kom ne' att" 'n gret 'n Jakop ner n' fortalde om dette.

I Rensborg tykte 'n d æva trivleg, "ha ho sti'i der den stakkars hytta mi så vilde eg butt der, for der trur eg småfolk ha dæ godt, da va mindre pris på di ein la uppi gryta der, hell på de ein la onde", sa 'n.

Da 'n Jakop Kleiven fekk friplass og nådde Oslo, gjekk han derfrå åt Kvikne på 3 dågå, "enda gjekk eg opp Nersetra åt kjerringen mine førr eg la meg," lan'n te ner'n fortalde om krig'n og utlande.

Kilde: *Gamal bondekultur i Gudbrandsdalen. Fronsbjgdin*. Utg. Aschehoug. 1930. side 184-85 – av Ivar Kleiven